

LES 50 PREGUNTES MÉS FREQUENTS DELS I DE LES ESTUDIANTS AL RECTOR SOBRE EL PROCÉS DE CONVERGÈNCIA EN L'EEES

Durant els mesos d'octubre i novembre de l'any 2004 l'Equip de Govern de la UAB va organitzar en cada un dels centres i de les unitats docents hospitalàries sessions d'informació obertes a tots els estudiants sobre el procés de convergència en l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). En aquestes sessions el rector, Dr. Lluís Ferrer, acompanyat pel vicerector d'Estudiants i Promoció Cultural, Dr. Joan Carbonell, i la Delegada del rector per a estudiants, Dra. Mavi Dolz, varen respondre les preguntes dels i de les estudiants sobre el tema de l'EEES i sobre tot allò altre que els preocupava. Aproximadament 2000 estudiants van assistir a les sessions. Aquest document reflecteix en forma de pregunta-resposta les qüestions més freqüents que varen sorgir relacionades amb el procés de convergència europea, agrupades per nuclis temàtics. No hi figuren, doncs, les preocupacions dels i de les estudiants relatives a altres temes, les quals han rebut un tractament específic.

Procés Bolonya i agents socials

1. Com intervé la societat en el procés de convergència en l'EEES?

Està previst copsar les opinions dels agents socials i professionals per conèixer les necessitats del mercat laboral i de la societat en general al llarg de tot el procés.

2. És necessari esdevenir més competitius i anar a remolc del mercat laboral?

No ens hem de regir per les lleis del mercat laboral, però moltes vegades la universitat ha tingut tendència a tenir en compte només el que pensen els acadèmics sense tenir en compte altres opinions. No hem de ser més competitius, sinó mantenir el nostre criteri sobre les necessitats formatives, però també escoltant la societat, que no significa només les empreses. Som una universitat pública i el nostre compromís és envers la "tota" la societat.

3. Si només atenem les demandes laborals de la societat, no es corre el risc de convertir la Universitat en una FP?

La universitat no pot esdevenir un reflex de la demanda laboral de la societat. S'ha de buscar un equilibri entre el coneixement i les habilitats i competències

professionals, i evitar de caure en la secundarització de coneixements. La universitat no ha d'estar a les expenses del que volen les empreses, encara que hem de formar suficients professionals perquè la societat no es ressenteixi de falta de metges, enginyers, etc.

4. No hi ha el perill d'anar cap a un sistema privatitzat com ara l'americà d'EUA?

No, en absolut. No copiarem el model d'universitat privada. Tot i així, cal saber que els sistemes nordamericà té algunes característiques de modulació d'estudis que són millors que el nostre.

5. Hi ha algun tipus de relació entre el procés de Convergència Europea i l'Organització Mundial del Comerç?

Les posicions són completament diferents i van per camins separats. El procés de Bolonya és participatiu i està relacionat exclusivament amb l'educació i la universitat pública. Com a rector d'una universitat pública estic completament en contra de la transformació de la cultura i l'educació en béns comercials.

Universitat pública vs. universitat privada
--

6. Si no hi ha despesa pública, la inversió la farà la universitat privada?

Això és cert, però en el moment actual no veig enlloc indicis que apuntin a aquest procés de privatització. Els darrers pressupostos de la Generalitat en educació han crescut notablement. A més, hi ha el compromís del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació d'augmentar el pressupost de la universitat en un 30% per sobre de la inflació durant els propers 6 anys.

7. El procés de Bolonya suposa rebaixar el nivell de les carreres i obligar els estudiants a cursar màsters?

Ningú no estarà obligat a fer màsters amb el benentès que el nom (màster) no té res a veure amb el preu. El màster futur equivaldrà a un 4t o 5è curs del pla d'estudis actual i serà a preu públic. A més amb la nova reestructuració desapareixeran les diferències entre diplomatures i llicenciatures. Les diplomatures ara no estan pensades perquè els graduats puguin continuar estudiant. Per exemple, després de cursar Logopèdia o Infermeria, ara no es pot accedir a cursos de doctorat, pel fet de ser diplomatures.

Caldrà revisar els cicles per donar més flexibilitat als estudis i plantejar una universitat on es pugui estudiar en diferents moments de la vida de les persones.

8. La formació del segon cicle (o màsters) continuarà essent a preu subvencionat?

Ha de continuar essent com ara. Hem de garantir que dins d'aquesta transformació, l'ensenyament universitari continuï essent públic, tot i que d'això la declaració de Bolonya no en parla; per tant, tot dependrà dels polítics i de la nostra responsabilitat com a universitaris de recordar-los el concepte d'universitat pública. Per altra banda, també s'ha de reforçar el sistema de beques, que corregeix les dificultats econòmiques dels estudiants.

9. Partint de la base que en l'EEES 1 crèdit equival a 24/27 hores i actualment equival a 10 hores, cal preveure un augment del preu del crèdit?

De fet, aquesta equivalència és únicament acadèmica i no pas econòmica, ja que respon a una forma més real de comptar totes les hores de feina que l'estudiant dedica a una matèria, i no pas només les hores de docència del professorat. El preu d'un curs acadèmic serà més o menys el mateix. En tot cas, aquest és el compromís que defensa i defensarà la UAB.

Estructura dels estudis i ECTS

10. No caldria abans d'entrar en el procés de Bolonya fer una reestructuració dels plans d'estudis?

El procés de Bolonya implica una reestructuració dels plans d'estudis. Actualment hi ha una complicada burocràcia que ens fa cursar moltes assignatures i fer molts exàmens. La UAB vol aprofitar aquest procés per aconseguir ensenyar d'una forma diferent i canviar el sistema actual poc coherent de dedicar 28 setmanes a la formació i 13 a l'avaluació dels coneixements dels i de les estudiants. A més, és imprescindible revisar els objectius de cada titulació i no de cada assignatura.

11. Canviaran les estructures de les carreres actuals amb la implantació de Bolonya?

Sí. Les carreres actuals, de quatre o cinc anys, podrien passar a ser de 4 + 1, 3 + 2, o fins i tot, de 3 + 1 + 1, i es lliuraria un títol oficial després de cada bloc.

12. Quins avantatges tindrà la nova estructura?

Per exemple, els nous estudis modulars permetran que un estudiant de 18 anys no quedi atrapat en la seva elecció inicial i tingui la possibilitat de canviar d'estudis sense que això el perjudiqui excessivament, contràriament al que ara succeeix. Tothom és conscient que avui, si per qualsevol causa et falta aprovar una

assignatura per acabar una titulació, surts de la universitat només amb el títol de batxiller. Això ha de canviar, perquè no és just ni reflecteix l'esforç de l'estudiant.

13. Què passarà amb les Enginyeries Superiors en un procés que preveu un primer títol als 3 o 4 anys?

En aquest cas probablement es cerqui alguna forma de mantenir l'estructura actual que diferencia les tècniques de les superiors. Fer dos blocs de 3 i 2 anys també és molt difícil en algunes titulacions superiors; per exemple, titulacions com ara Veterinària, Medicina o Odontologia no atorgaran cap títol abans dels 5 anys. En el cas de les ES existeixen dificultats de tenir unes competències importants amb un títol tan sols de tres anys. Encara que la inserció laboral dels professionals amb títols de tres anys (enginyeries tècniques, infermeria, logopèdia, etc.) és molt bona, es fa difícil trobar un títol primer d'enginyeria superior (3 o 4 anys) que es diferenciï del que pugui ser un títol d'enginyeria tècnica.

14. Una estructura 3 + 2 en el cas de les enginyeries sembla correspondre a una tècnica + una superior.

Això encara no és clar ni està definit, s'ha de decidir a Europa, a Espanya i a aquí. Els diferents graus s'hauran de definir en funció de les futures competències dels professionals.

15. A quantes hores equival un crèdit ETCS (European Credit Transfer System)?

Un crèdit equival aproximadament entre 24 i 27 hores de treball acadèmic de l'estudiant.

16. Augmentaran o disminuiran les hores de dedicació als estudis?

L'estimació d'hores de treball, estudi, seminaris, etc. encara no s'ha establert. El que sí és clar és que s'han de rebaixar les hores de presencialitat per tal d'equilibrar les hores de dedicació de l'estudiant tant a l'aula com fora d'ella.

17. Com es mesurarà el volum de treball que ha de realitzar l'estudiant per tal d'assolir els objectius d'un programa d'estudis?

L'esforç requerit per superar una matèria no pot ser definit només amb criteris del professorat. S'hauran de fer enquestes als i a les estudiants per obtenir dades comparatives i arribar així a establir un estàndard. Per tant, necessitem l'ajut dels estudiants per fer-ho.

18. Haurem d'esperar fins el 2010 per veure els canvis?

Algunes situacions es poden canviar ja. El pla experimental que s'ha endegat el curs 2004-2005 amb proves pilot impulsades pel Departament d'Universitats del

Govern de la Generalitat ens permet treballar amb situacions reals i veure els possibles conflictes que van sorgint. En aquest procés, doncs, és imprescindible la participació dels i de les estudiants, donant la seva opinió i expressant les dificultats amb què es troben.

19. Com podem participar en el debat sobre les proves pilot?

Es constituirà una comissió del Claustre de la UAB que tindrà per missió fer seguiment de les experiències pilot. És necessari que els estudiants hi participin i que a més també ho facin en les comissions que cada centre determini per poder conèixer de primera mà el que està succeïnt.

20. El canvi en la concepció de la dedicació docent ens permetrà estudiar i treballar?

Sí, perquè les hores de classe presencial seran menys. Els estudiants, en teoria, estaran menys hores a la universitat. La universitat, a més, s'ha de plantejar itineraris i estructures en els estudis més adequats per a la gent que alhora treballa. Hi haurà d'haver, fins i tot, lleis per poder afavorir l'estudi. No podem anar cap a un sistema més rígid que l'actual. Actualment és quasi impossible treballar i estudiar al mateix temps. Si en el futur immediat fem bé la docència, establim bé la metodologia i apliquem correctament el nou sistema de crèdits ECTS podrem aconseguir una simultaneïtat real.

21. Aconseguirem una major flexibilitat d'horaris i grups?

La flexibilitat seria un gran avenç. Haurem de treballar per estandarditzar els cursos d'alguna manera, així aconseguiríem una major flexibilitat en els horaris. La flexibilitat d'horaris i estructures és allí on volem arribar. Hem patit la superespecialització amb poca transversalitat i amb unes estructures molt rígides. S'han d'inventar uns nous plans, sense tants entrebancs i amb menys cursos pont.

22. Què passarà amb els crèdits de lliure elecció?

Les hores de docència presencial disminuiran i hi haurà una menor quantitat d'assignatures, la qual cosa pot implicar una reducció considerable d'aquest tipus de crèdits; en tot cas, la UAB pensa que seria bo vehicular la LLE a través de blocs compactes d'assignatures de diversa índole. El nou sistema no serà com l'actual. El sentit inicial que tenien les assignatures de lliure elecció mai no ha acabat de funcionar. Cal recordar que ara el reconeixement de crèdits a través d'activitats és un bon camí per a aquells i aquelles que tenen problemes per qüestió d'horaris i grups per cursar els crèdits de lliure elecció a través d'assignatures dels plans d'estudis.

23. La reducció de temps per aconseguir un primer títol no comportarà una baixada de coneixements exigits fins ara?

El planteig dels nous plans d'estudis no es fa únicament sobre els continguts conceptuals que s'imparteixen; es tenen en compte també les competències i les habilitats que ha d'aconseguir un titulat/ -da en una determinada matèria i quan acabi els estudis. Per altra banda, s'ha de tenir present que llargada no és sinònim de qualitat; per exemple, la llargada real actual d'alguns estudis pot implicar, de fet, una selecció econòmica sobre els estudiants més desfavorits.

Metodologia docent

24. Com es farà canvi de la metodologia docent?

S'ha iniciat la formació del professorat per adaptar-se al nou model de docència. Però els estudiants també necessitaran adaptar-se al nou sistema. L'ensenyament ha canviat i ja no es pot fer a classe el mateix que es feia fa trenta anys i de la mateixa forma.

25. S'ha pensat com canviar la mentalitat de treball per poder desenvolupar el nou model entre el professorat i els estudiants?

Des de la Unitat d'Innovació de la Docència en Ensenyament Superior (IDES) s'està treballant amb el professorat; els estudiants també haurien de treballar d'ara endavant sobre el canvi de model. Perdre la por al canvi de sistema es fonamental per dur-lo endavant amb èxit. Si els estudiants s'obren a aquesta possibilitat serà tot molt més fàcil.

Hi ha titulacions i professorat que ja estan pensant i reflexionant com fer i aplicar aquest model. Existeix un espai i hi ha pressupost per revisar i treballar en la conformació de aquest pla nou.

26. Com s'aconseguirà una millor qualitat docent i es farà desaparèixer la dicotomia investigador/docent?

Una de les claus del canvi és el professorat. Durant aquest curs, 400 professors de la UAB han assistit o ho faran a un curs d'adaptació al nou ensenyament. Caldrà treballar per tal d'aconseguir un bon professorat que pugui ser tan bon docent com bon investigador. Reduir o augmentar les hores de docència d'alguns professors serà una solució davant el problema que pot crear la dicotomia investigador/docent.

27. Quines eines té la UAB per conèixer la qualitat docent del seu professorat?

Una de les eines amb què compta actualment són les enquestes que responen els estudiants sobre la percepció que tenen de la tasca docent del professor o professora.

28. Assistirem a una pèrdua de protagonisme del professor?

El professor no perdrà protagonisme, sinó que ara augmentarà el de l'estudiant. El professorat haurà de fer un gran esforç per tal de seguir la nova metodologia docent: casos + pràctiques + seminaris + tutories ...

29. El canvi de model docent comportarà més feina per a l'estudiant?

El planteig no és ben bé aquest. Es comptarà com a docència reglada les hores que l'estudiant dedica a l'estudi, a la preparació d'exàmens, a la resolució d'exercicis, a la consulta de bibliografia, etc. La gran diferència amb el sistema de còmput existent fins ara és que totes aquestes activitats que ara ja s'han de realitzar per superar una assignatura no es tenen en compte a l'hora de comptabilitzar crèdits en el pla d'estudis. No s'ha d'amagar, però, que probablement l'estudiant hagi de sistematitzar millor tot aquest treball igualment com també ho haurà de fer el professorat. Bolonya exigeix un esforç a ambdues bandes.

30. Es podrà implementar la docència semipresencial a les llicenciatures?

D'això tracta Bolonya: menys hores de classes presencials a les aules. Tanmateix, això també planteja molta més feina per als professors i es necessitaran més ajudants/becaris, més recursos humans i una major implantació i ús de les noves tecnologies. El nou model serà molt més actiu i el contacte més proper a l'estudiant.

Títols i estudis

31. Què succeirà amb la validesa dels títols actuals?

Els títols actuals tindran el mateix valor que els títols futurs. Les competències professionals no canviaran, encara que canviï l'estructura de les titulacions i dels títols. Actualment és força complicat estudiar en centres fora de l'Estat espanyol – fins i tot quan es tracta de fer-ho mitjançant un intercanvi Sòcrates-Erasmus-, a causa de les dificultats d'homologació d'assignatures. Una vegada acomplert el procés de Convergència Europea aquestes dificultats haurien de desaparèixer, ja que els nous títols seran reconeguts per tots els països signants de la Declaració de Bolonya.

32. Afectarà Bolonya als actuals estudiants universitaris? Ens canviaran el títol en acabar la carrera?

Els estudiants actuals acabaran el pla d'estudis que han començat, sense cap mena de variació en la seva estructura. Quan s'implantïn les noves titulacions, els canvis començaran a primer curs, per tant, només afectaran els estudiants de nou ingrés, i no tindran caràcter retroactiu. Tot i així, fins a la implantació definitiva els estudiants podran experimentar canvis pel que fa a la metodologia docent.

Igualment, en la mesura que l'estudiant, en un moment futur determinat, vulgui continuar els seus estudis, és obvi que s'haurà d'adaptar als canvis que en aquell moment s'hagin produït.

33. L'homologació de títols significarà l'homogeneïtzació amb els estudis dels altres països europeus?

Es faran compatibles els sistemes, no pas homogenis. El nostre compromís és fer un sistema compatible de veritat per poder rebre i enviar estudiants, preservant sempre l'autonomia universitària de cada centre. Això vol dir que els plans d'estudis d'una mateixa titulació no seran exactes a tota Europa o Espanya -com, per altra banda, ja succeeix ara-, però sí que seran reconeguts. A Espanya probablement els plans d'estudis seran més homogenis del que la UAB voldria (hi podrà haver fins un 75% de matèries troncales), perquè és l'administració pública la que fa els plans d'estudis de totes les universitats. En aquest sentit, les universitats del nord d'Europa tenen una autonomia que nosaltres no tenim.

34. Què passarà amb el titulat que es desplaci a Europa? Se li reconeixerà el títol?

Sí, el títol se li reconeixerà i tindrà plena validesa. Els nous títols preveuen obligatòriament el que s'ha anomenat "suplement al diploma", per fer-los més "transparentes" i interpretables per qualsevol persona que els llegeixi. Això vol dir que darrera de cada títol es farà constar informació acadèmica completa (nom de les assignatures, descripció del contingut, qualificacions numèriques, quartil en què queda inclòs el titulat segons la seva qualificació, serveis de suport que la universitat ofereix a l'estudiant, etc.). De fet, els títols que s'emetran el curs 2004-2005 ja tindran una descripció d'aquest tipus.

35. Si el procés no ens ha d'afectar de forma immediata, quin interès té per a nosaltres participar en aquest procés?

Hem de dissenyar un nou model d'ensenyament i això no es pot fer sense la col·laboració dels i de les estudiants. Sou vosaltres els que ens heu de dir com fer-ho, perquè són els estudiants que avui sou a la universitat els únics interlocutors que tenim amb coneixement de causa sobre quines són les necessitats. No podem comptar amb els estudiants que seran els futurs beneficiaris de l'EEES, perquè encara cursen secundària.

36. Què passarà amb les diplomatures?

Tot i que el Ministerio encara no s'ha definit, pensem que s'acabarà per reconèixer un únic títol de grau, sense diferenciar entre diplomatures i llicenciatures. En aquest moment la tendència és que la majoria de titulacions es cursin en un mínim de quatre anys. A continuació hi haurà màsters d'especialització en els estudis, per tant, les diplomatures desapareixeran com a títols diferents. Si això és així, el legislador haurà d'arbitrar mecanismes

d'homologació dels actuals títols de diplomat i d'enginyer/arquitecte tècnic amb els futurs títols.

37. Es podrà accedir a màsters que no estiguin relacionats directament amb els títols de grau?

Sí. La idea és que hi hagi menys anys de grau i més màsters d'especialització. No té sentit especialitzar-se des del primer any, com succeeix. S'hauria de poder triar més endavant i no quan un comença la universitat, quan encara no sap gaire bé el que vol fer.

38. Es podrà canviar de llicenciatura sense haver acabat els estudis que estem fent, o hauré d'acabar-la per poder fer-ne una altra?

El sistema serà més flexible i es tendirà a facilitar el canvi i a reconèixer el màxim de formació rebuda prèviament; amb tot, segur que hi haurà alguna restricció però hauria de ser la mínima imprescindible i justificable. Ara, si un vol canviar d'estudis a mig fer, el sistema no li facilita el canvi, és molt poc flexible i això és una de les causes que l'índex de fracàs sigui elevat. Per altra banda, és injustificable que hi hagi persones que han estudiat vuit anys a la universitat i, com que no van acabar totes les matèries per al títol de llicenciat, l'abandonin amb el de batxillerat.

Beques i mobilitat

39. Un augment de la mobilitat comportarà un augment de les beques?

La Declaració de Bolonya té com a objectiu facilitar la mobilitat, però no parla de les mesures que cal prendre per a fer-ho. El sistema de beques és competència dels diferents estats i actualment existeixen grans diferències en el tractament d'aquest tema. Per exemple, els països nòrdics tenen un sistema de beques molt bo. La responsabilitat de la UAB, que l'Equip de Govern assumeix plenament, és aconseguir un sistema de beques adequat a les necessitats reals dels i de les estudiants, que sigui gestionat pel Govern de la Generalitat de Catalunya. S'ha d'exigir-ne una millora, ja que Espanya té el pitjor sistema de beques de la Unió Europea, fruit encara d'una política iniciada durant el franquisme. El sistema ha tingut un increment molt lent durant els darrers anys i això haurà de canviar. Tant les beques com el finançament hauran de sortir del pressuposts públics de l'Estat i/o de la Generalitat de Catalunya.

40. Les beques seran igual a tots els estats de la Unió?

El finançament de l'educació és diferent en tots els països. Actualment l'Estat espanyol té un programa de beques molt deficient, que necessitarà una gran reforma amb l'adaptació de Bolonya.

41. Quina serà la política de beques?

Cal fer la pressió necessària per canviar l'actual sistema, aprofitant la transferència de competències del govern central al govern de la Generalitat. Probablement un canvi en la gestió evitarà que el cobrament de la beca es realitzi més de mig any després d'haver-li estat atorgada al sol·licitant.

42. Actualment els diplomats no tenen oportunitats d'aconseguir beques de mobilitat. Què passarà en el futur?

En desaparèixer les diplomatures com a titulació i definir-se com a grau, estaran en les mateixes condicions per aconseguir una beca de mobilitat.

43. Es farà alguna cosa per augmentar un pressupost que garanteixi la mobilitat?

Sí, però cal tenir molt present que la manca de recursos destinats a beques no és l'única causa que dificulta la mobilitat dels estudiants, que és poca. La UAB és una de les universitats espanyoles més "viatjades" i només un de cada deu estudiants participa en un intercanvi internacional. Per una banda, hi ha un problema de coneixement de llengües estrangeres que també dificulta molt els intercanvis i, per una altra, un problema de manca de flexibilitat a l'hora de reconèixer les assignatures cursades en sistemes universitaris estrangers.

Ús del català

44. Una major mobilitat i un millor sistema de beques que la faciliti poden perjudicar l'ús del català a les aules.

El nostre compromís és tenir cura de la nostra llengua. Si cada cop hi ha més mobilitat, augmenta el desavantatge, per tant, hem de vigilar de mantenir l'ús normal del català a les aules. La voluntat de l'Equip de Govern és que es millori el percentatge de l'ús català a les aules de la UAB.

45. Quin mecanisme implementarà la UAB per assegurar l'ús de la llengua catalana?

S'ha fet una avaluació en base a unes enquestes a professors i alumnes que senyala que a la UAB gairebé tenim un 69 per cent de classes en català. Un 21% de les classes s'imparteixen en castellà, i l'altre 10% en altres llengües. Enguany s'ha enviat a cada professor una carta recordant-li que, malgrat la presència d'estudiants Erasmus, no cal que canviï la llengua en què acostuma a impartir els seus cursos. A més a més, se li expliquen les mesures que la UAB posa a disposició dels erasmus per seguir les classes. Val a dir que, de les dotze

universitats catalanes som la segona que utilitza més la llengua catalana després de la Universitat de Girona. En el context de l'EEES és molt important que els i les estudiants reflexionin amb el professorat i els i les responsables del govern de la universitat quines actuacions es poden implementar.

46. Com s'ha fet l'estudi sobre l'ús del català a les aules?

Es va preguntar classe per classe als estudiants, agafant una mostra estadística. Es va tenir en compte la resposta de l'estudiant. Les altres estadístiques s'havien fet únicament tenint en compte l'opinió del professor. Val a dir que aquest últim estudi mostra un descens de l'ús del català a les aules en comparació amb l'anterior.

47. L'anglès esdevindrà la llengua acadèmica comuna a Europa?

No, formulat en termes absoluts. Hi ha altres llengües que caldrà conèixer depenent del lloc on es desplaça l'estudiant. Cal, però, ser conscients que nosaltres encara tenim problemes greus de coneixement de llengües al costat d'altres estudiants amb qui compartirem el sistema europeu. Hi ha una deficiència important en l'aprenentatge d'altres llengües a la fase preuniversitària. Si no s'hi posa remei, això dificultarà –i, de fet, ja dificulta– la mobilitat. Probablement no és a la universitat on s'ha de solucionar el problema sinó a la secundària, prenent com a patró el model d'altres països que asseguren un bon coneixement d'una o dues llengües estrangeres, quan l'estudiant entra a la universitat.

48. El posicionament de la UAB respecte del català no és del tot clar.

Tenim poques eines legals per poder defensar el català com cal. Els drets individuals d'escollir la llengua amb què els professors volen impartir les classes estan per sobre dels drets col·lectius. No podem culpar els estudiants estrangers pel canvi de llengua que es produeix a les aules. L'estudiant que ve de fora està plenament informat de la realitat catalana, se li ofereixen cursos gratuïts de català en arribar a la UAB, existeix el voluntariat lingüístic per poder fer un seguiment eficaç, etc. No sé si podem fer res més sense un emparament legal que avaluï les mesures que prenem.

Infraestructures

49. D'on vindran els recursos i els canvis en les infraestructures per poder fer el canvi que ens planteja el procés de Bolonya?

De la Generalitat de Catalunya, ja que som una universitat pública. Hem de demanar aquells recursos que creiem imprescindibles, i que puguem justificar davant la societat. Estem obligats a reclamar més recursos, perquè aquest canvi serà molt car.

50. Hi ha una sèrie de centres que demanen estar a l'alçada de les noves tecnologies. Això és possible?

S'hi han fet inversions importants. És probable que encara en manquin. De tota manera, el Govern de la Generalitat s'ha compromès a fer més inversions l'any vinent. La nostra responsabilitat és presentar molt bons projectes de reestructuració d'instal·lacions, d'inversió en noves tecnologies, de formació del professorat per poder demanar més pressupost a la Generalitat. No podem demanar diners, si no tenim projectes clars i bons. Tanmateix, és responsabilitat del Govern de la Generalitat establir les prioritats de distribució del pressupost.